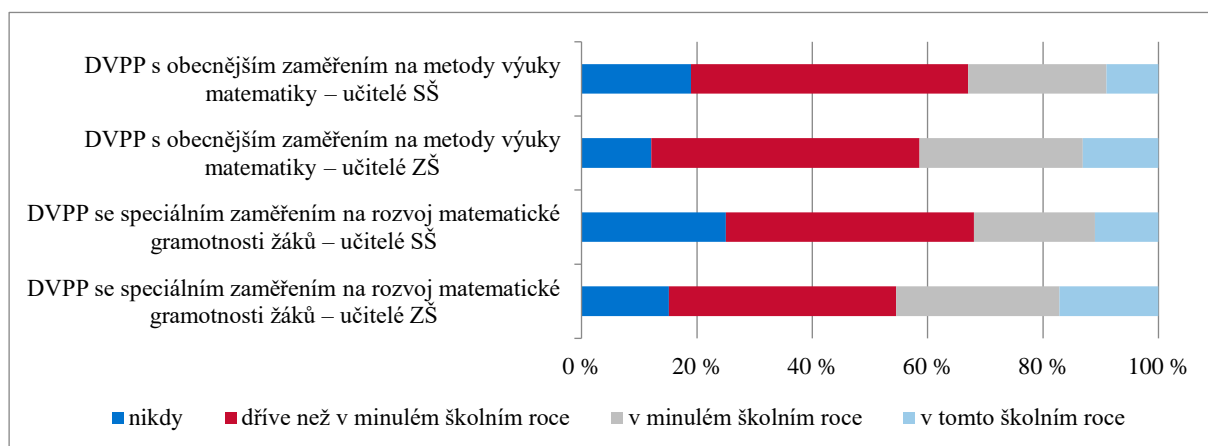

forem vzdělávání podle očekávání převážily krátkodobější formy v podobě školení, seminářů, případně konferencí, méně časté byly dlouhodobější formy vzdělávání (viz graf č. 5). Zároveň dvě třetiny učitelů uvedly, že mají plány pro svůj budoucí pedagogický a odborný růst, přičemž častěji byla existence takových plánů deklarována učiteli s kratší dobou pedagogické praxe. Nejčastěji učitelé plánují zvyšování své kvalifikace formou samostudia (83 % učitelů) a diskusí s kolegy (72 % učitelů), semináři a letními školami (52 % učitelů). O něco vyšší zájem o svůj další pedagogický a odborný růst projeví učitelé s kratší praxí.

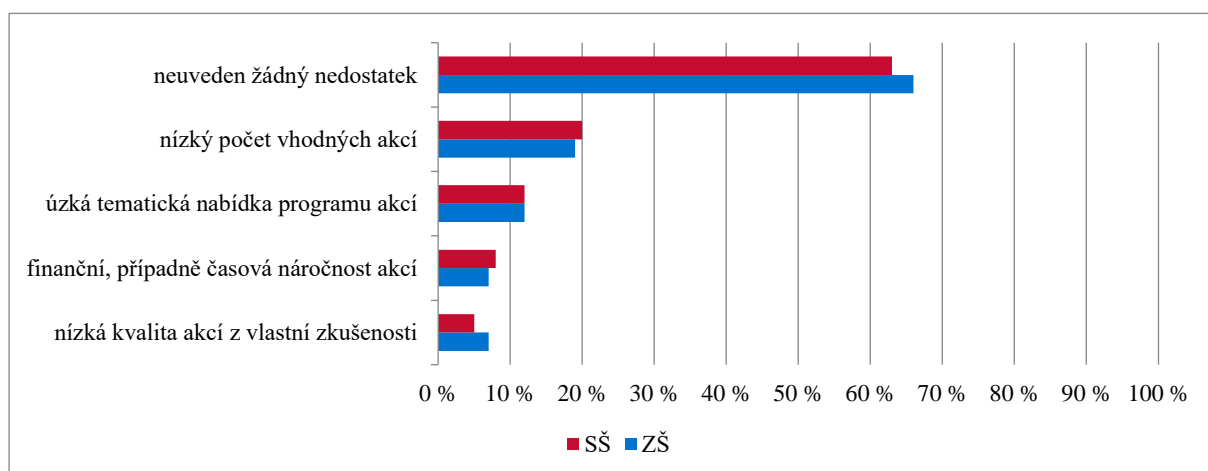
Téměř šestina učitelů účast na dalším vzdělávání zaměřeném na matematickou gramotnost překvapivě neuvedla, ani s ní nepočítá. Učitelé základních škol se DVPP účastnili častěji a v méně vzdálené době než učitelé středních škol (viz graf č. 6a). Zároveň 34 % učitelů základních škol a 37 % učitelů středních škol nepovažuje nabídku DVPP se zaměřením na výuku matematiky a rozvoj matematické gramotnosti za dostatečnou (viz graf č. 6b). Hlavní připomínky učitelů spočívají v nízkém počtu vhodných akcí (19 % učitelů) včetně územního aspektu, v úzké tematické nabídce programu akcí (12 % učitelů), ve finanční či časové náročnosti DVPP (7 % učitelů) a v nízké kvalitě akcí (6 % učitelů). Nízká kvalita je spojována především s potřebou více praktického zaměření akcí DVPP s možností zavádění poznatků do konkrétních podmínek školy.

Graf č. 6 Účast a postoje učitelů k DVPP (podíl odpovídajících učitelů; N = 849)

a) Doba poslední účasti učitelů na akci DVPP s daným zaměřením

b) Nedostatky v DVPP pohledem učitelů

V 11 % hospitovaných hodin pracoval ve třídě asistent pedagoga – častěji na základních školách (17 % hospitovaných hodin) než na školách středních (3 % hospitovaných hodin).